

Gatelangs

Natteravnene - Gatelangs siden 1990
Nummer 1 - mars 2016 - 15. årgang

**Tema:
UNG OG
ENGASJERT**

SIDRA YOUSAF:

BRENNER FOR MENNESKERETTIGHETER

AUF-LEDEREN:

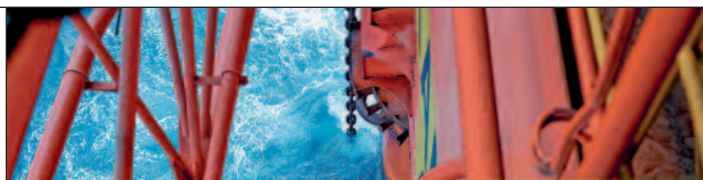
TRIGGES AV URETTFERDIGHET

For leie av boliger og næringslokaler

Tlf 22 40 57 00

Tollbugt. 11 - 0152 Oslo - www.skb.no

I vår virksomhet har vi stor fokus på helse, miljø og sikkerhet. Denne holdningen tar vi med oss hjem. Mange av våre ansatte har, har hatt eller vil snart ha tenåringer i familien. Flere har gått natteravn selv eller følt på kroppen hvor betryggende det er å vite at det er noen «der ute». Fint at dere var der alle de gangene det ikke skjedde.

Fortsett å være der. Takk.

Besøk oss på www.vng.no

A COMPANY IN THE
VNGGROUP

Ali kaffe kurerer gruff
— og holder deg våken

JOH. JOHANNSON - kjent for god kaffe siden 1866
www.alikaffe.no

Gatelangs

ISSN 1893-899x

ANSVARLIG REDAKTØR:

Lars Norbom
gatelangs@natteravnene.no

REDAKTØR:

Anette Haugen
gatelangs@natteravnene.no

DESIGN OG PRE-PRESS:

Per Frederiksen • vinceweb.no

TRYKK:

Zoom Grafisk • Drammen

ANNONSER:

Norske Publikasjoner as
Telefon: 22 90 71 90

BESØKSADRESSE:

Storgata 28, 0184 OSLO

POSTADRESSE:

Natteravnene Oslo,
Pb 9402 Grønland,
0135 OSLO
Telefon: 23 00 21 20

gatelangs@natteravnene.no

www.natteravnene.no

www.facebook.com/natteravnene1

twitter.com/ravnene

Trykksak

241 501

Zoom Grafisk,
Drammen, har rett til
å benytte svanemerket
på sine trykte
produkter.

Ungdommen nå til dags...

En vinterdag i 1990, hørte jeg et nyhetsinnslag på radio om at det nystartede «Natteravnprosjektet» trengte flere frivillige. Det eneste kriteriet var at man skulle være fylt 30 år. Jeg fikk umiddelbart sans for ideen. Problemet var at jeg knapt hadde fylt 23.

Ung og engasjert som jeg var på den tiden, slo jeg meg ikke til ro med 30-årsgrensen og ringte til politimannen som var ansvarlig for prosjektet. Han sa ja og jeg ble med på min første vandring. To år senere ble jeg leder for Natteravnene og har vært det siden.

For noen år tilbake var vi vitne til en nedadgående trend, hva angår ungdommens samfunnsengasjement. Dette ga seg blant annet utslag i lav valgdeltagelse blant ungdom og synkende medlemstall i ungdomsorganisasjonene. Så snudde det. Forsker ved Institutt for samfunnsforskning, Guro Ødegård, har forsket på dette. I følge henne snudde dette etter 22. juli-terroren, noe som blant annet førte til at valgdeltakelsen blant de yngste gikk opp med 11 prosentpoeng, fra 35 til 46. Tall fra Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet viser at medlemskap i ungdomspartier økte med en tredjedel fra 2002 til 2012. Etter å ha studert temaet over tid, ser Guro Ødegård tegn til at oppsvinget ikke er et blaff.

Ungt engasjement er temaet for denne utgaven. Her skal vi blant annet se nærmere på hva som ligger bak engasjementet til lederne i AUF og Unge Høyre. Vi ser også på de unges engasjement innen idrett og miljøvern.

Ha en engasjert dag!

Innhold

Leder	3
Landet rundt	5
Trigges av urettferdighet	6
Brenner for menneskerettigheter	8
Engasjert siden første klasse	10
Ung og engasjert ildsjel	15
Solgte lekene som åtteåring	16
Viktig at elevstemmen høres	18
Nytt fra Natteravnene	20
Tilbød jentetaxi hjem	21
Forskning: Ungdom, rus og depresjon	22
Besøk fra Polen	27
Portrett: Samfunnsnyttig og hyggelig	28
Profil: Bra med nye tanker	31
Fra arkivet: Vår navnebror	32
Ungdommens stemme	34

Foto: Lars Norbom

Martin Wangberg (20) oppfordrer andre unge til å gå natteravn, ikke minst for å bli kjent med en ny og nyttig side av Oslo.
Se side 31

Neste Gatelangs kommer i juni.
Frist for innspill er 1. mai 2016

Tips oss!

Skjer det noe i ditt nærmiljø
eller i din natteravngruppe
som Gatelangs bør skrive om?

Tips oss!

Send en mail til
gatelangs@natteravnene.no

Natteravnner landet rundt...

Tromsø

Natteravnene i Tromsø Sentrum stilte opp med mange ravner som var trafikkvakter da det ble arrangert Luciatog i byen søndag 13. desember, skriver de på sin facebookside. Der ble det også lagt ut mange fine bilder fra arrangementet. Det var en kald, men fin opplevelse.

Trondheim

Natteravnene i Trondheim opplevde ved flere anledninger før jul at tiggere ble trakassert av fulle folk, melder Adresseavisen. Dette bekymrer Kirkens Bymisjon, som har ansvar for organiseringen av Natteravnene i Trondheim. De vil følge nøye med framover og anmoder folk om å vise medmenneskelighet.

Bergen

Leder av Natteravnene i Bergen sentrum, Inga-Alice Næss Blaha, var én av 43 nominerte til prisen «Årets Bergenser 2015», en pris som hvert år kåres av Bergensavisas lesere. Hun var nominert på bakgrunn av sitt sterke samfunnsengasjement. Mange kjente navn, som Ylvis-brødrene, Helge Jordal, Aurora Aksnes, Trude Drevland, Kygo og Dagfinn Lyngbø sto på den samme eksklusive listen. Den som til slutt vant kåringen var superstjernen Kygo.

Jessheim

Natteravnene på Jessheim bidro også i år til å arrangere felles julaften for alle som trengte noen å feire med – både unge og gamle. Sammen med Frivilligsentralen og Røde Kors Ullensaker inviterte de til tradisjonell julaften-feiring kl. 1700 på Frivilligsentralen. Invitasjonen var blant annet å finne på Ullensaker kommunes nettsider.

Mysen

Helgen før jul, feiret Station Pub i Mysen 25 år. Det feiret de med en konsert med husbandet Travellin' Band, meldte Smaalenene. Det spesielle med kvelden var at all inntekt fra inngangen ble gitt bort til et godt formål. De utvalgte var Natteravnene i Mysen. – De gjør en kjempejobb i gatene i all slags vær, sier innehaveren av puben, Mette Leret, til lokalavisen.

Kristiansand

Med boller, kaffe og julemusikk skal Kristiansand sentrum bli et enda triveligere sted på kvelds- og nattestid i julebordsesongen, meldte Kristiansand kommune på sine nettsider før jul. En rekke aktører har siden 2007 gått sammen under vignetten «Happy together». Det er Utelivsbransjen, taxinæringen, Kvadraturforeningen, kommunen, byens bakere, Natteravnene og politiet som stiller til felles dugnad. Natteravnenes bidrag er å være mange og synlige – og å servere fra sin mobile kjøkkenvogn i sentrum.

Trigges av urettferdighet

Som elleveåring flyktet Mani Hussaini og familien hans fra Syria. Da hadde han allerede opplevd mye urettferdighet, slik som offentlig straff for å snakke sitt eget språk på skolen. Han er naturlig nok opptatt av flyktningkrisen og roser de frivillige for deres engasjement.

Tekst og foto: Anette Haugen

— Jeg har alltid vært engasjert og er spesielt opptatt av å stå opp mot urettferdighet. Følelsen av urettferdighet er noe mange barn kjenner på. Da jeg var ni år og fortsatt bodde i Syria, ble jeg offentlig straffet av rektor med 40 slag på hendene fordi jeg hadde snakket kurdisk, mitt morsmål, med fetteren min. Det var forbudt, sier AUF-leder Mani Hussaini (28).

Dette ble hans første kampsak. Hans svar på straffen var å fortsette å prate kurdisk. Dermed ble det flere runder med slag foran alle elevene i skolegården. Han beskriver rektoren som en hyggelig mann, som trakk inn foreldrene hans og ba dem snakke med sønnen. Straffet ikke rektor Mani ville han selv bli straffet. Foreldrene ba derfor gutten pent om å roe seg litt.

Måtte flykte

Selv om det ikke var krig i Syria da Mani flyktet sammen med foreldrene og sine to yngre søsken, var det umulig for dem å bli. Faren var journalist, forfatter og politiker, noe som var ulovlig, så sant du ikke skrev positivt om og fulgte de strenge retningslinjene til Baath-partiet og daværende president, Hafez al-Assad, faren til dagens president, Bashar al-Assad.

Familien kom til Europa via Hellas og havnet etter hvert i Sverige. Der fikk de på

grunn av Schengenavtalen ikke behandlet sin asylsøknad siden den skal behandles i det første europeiske landet du ankommer. De fryktet for farens liv om de ble sendt tilbake, så veien gikk videre til Norge. Etter å ha bodd på asylmottak i Bærum, Asker, Stord og Haugesund i til sammen nesten to år, fikk de omsider innvilget asyl. Om dagens flyktningestrøm sier Mani:

— Vi ser nå resultatet av mange års undertrykkelse og tortur. Assad har ansvar for rundt 300 000 menneskeliv. Helt siden farens statskupp i 1970 har menneskene i Syria levd i en unntakstilstand med blant annet forsamlingsforbud. Møtes mer enn fire mennesker, kan de bli satt i fengsel uten rettsak. For å få jobb må du bestikke noen. Samtidig trekker landet til seg ekstremister. Nå orker ikke ungdommen i landet mer, derfor søker de et bedre liv i Europa.

Treg respons

AUF-lederen mener at det internasjonale samfunnet har reagert alt for tregt på det som har skjedd i Syria. Derfor har situasjonen eskalert så enormt. At mennesker ikke klarer å leve med terror hver dag, men ønsker seg et liv med rettigheter som ytringsfrihet og demokrati er lett å forstå. Her har verdenssamfunnet et ansvar. Det har vi også i Norge.

— Det er legitimt å stille spørsmål som: Hvor mange flyktninger kan vi ta i mot og går det bra? Du kan ikke agere bare ut fra solidaritetsfølelse og godhet. Du må ha en plan som du må klare å følge opp. Ellers gir du falske forhåpninger. Vi må også stille krav til språkopplæring og arbeid.

Men i Norge har vi absolutt forutsetninger for å få til dette, påpeker Mani.

En av hovedgrunnene til at han tror det, er på grunn av frivilligheten og dugnads-

FRIH
LIKHE
SOLIDARI

Ung stemme: For å påvirke egen hverdag er det viktig å engasjere seg, om det så er i politikk, humanitære organisasjoner eller andre ting, mener Mani Hussaini.

ånden. Før kommunene klarte å reagere, sto frivillige organisasjoner og privatpersoner klare med alt fra klær til husrom. Han mener frivilligheten har æren for at

systemet ikke har kollapse og skulle ønske frivillige fikk en enda større betydning når det gjelder mottakene. Noen tjener store penger på dem. Slik må

det kanskje være, men de frivillige har en annen motivasjon. Her ønsker han også å minne om at for å sørge for at flyktningene blir integrert, kan vi alle bidra med det han kaller for human kapital. De trenger et nettverk med norske venner. De trenger noen som tar dem med på biblioteket, forklarer hvordan de melder barna inn i idrettslaget og viser dem norske tradisjoner. Dette kan de ikke lese om i en enkelt bok.

Er heldige

Selv har Mani Hussaini nå bodd 17 år i Norge og er vel integrert. Han husker imidlertid godt da faren, etter at de hadde fått asyl, skulle melde ham inn på ungdomsskolen. Da faren forsto at skolen var gratis, beklaget han overfor rektor, men han måtte sende sønnen sin på en bedre skole, en du måtte betale for. Det tok litt tid for ham å forstå at skolegang i Norge er gratis.

– Vi hadde dårlig råd, men for foreldrene mine var utdanning viktig. På den måten får du makt over egen framtid. At skolen skal fortsette å være gratis er en viktig politisk sak. Uansett bakgrunn skal alle ha de samme mulighetene, derfor må vi sørge for at egenbetalinger ikke snikinnføres i skolen, for da blir utgangspunktet ulikt, fastslår AUF-lederen.

Han kommer fra en politisk familie, med mange diskusjoner rundt middagsbordet, men det var først i 2006 han meldte seg inn i AUF. Han ble invitert med på et møte, der de fristet med gratis pizza. Etter å ha hørt innledere snakke om kampen mot klimaendringer og rasisme, følte han imidlertid at dette var verdier han delte og et fellesskap han hørte hjemme i. Nettopp fellesskapet, der man løfter hverandre opp, er blant de viktigste verdiene vi har.

Den unge stemmen

Når du aktivt driver med politikk, dukker det alltid opp nye saker du engasjerer deg i. Derfor har Mani vanskelig for å plukke ut en enkelt sak som han kan kalle sin største kampsak. For ham er det verdiene som er drivkraften. Hans største ønske er å oppnå et samfunn der alle har like muligheter, der vi tar vare på miljø og

klima og der det råder rettferdighet.

– Jeg har tre mål: Å stanse klimaendringer, avskaffe fattigdom og stanse krig og undertrykkelse. Når jeg sier det, pleier journalistene å le. Jeg vet det er hårete mål, men om jeg og bevegelsen jeg er en del av står på og jobber hver dag hele livet, tror og håper jeg at vi nærmer oss litt, sier den positive, engasjerte AUF-lederen.

At unge mennesker engasjerer seg, mener han er betydningsfylt. De unges stemme er for viktig til ikke å være representert. Han tror ikke alle vet hvor heldige norske ungdommer er som kan være med på å påvirke det som skjer. I mange andre land kan de ikke det. Om du brenner for noe, om du sitter på verdens beste ide eller bare ønsker å få et nytt busstopp på hjørnet, da er det viktig å gjøre det kjent. Alt dette er politikk.

Påvirke egen hverdag

– Under det siste valget så jeg at 1200 ungdommer sto på valglistene bare til Arbeiderpartiet. Det betyr at mange unge vil være med på å bestemme ting som skjer framover. Det kan være om det skal brukes penger på en ny skatepark i lokalmiljøet, på kollektivtrafikk, på skole eller på kulturtilbudet for de unge, påpeker Mani.

Han trekker fram noe av dagens politikk som er blitt påvirket av ungdomspolitikere. For cirka ti år siden fikk de gjennomslag for gratis skolebøker i videregående skole. Et par år senere fikk AUF gjennomslag for at én prosent av BNP skal gis til bistand. Det var også mange unge med på å foreslå at vi skulle få en felles ekteskapslov for heterofile og homofile.

Til slutt, når det gjelder hvordan vi kan skape et tryggest mulig samfunn, tror Mani Hussaini at det er ett svar på det: Vi må jevne ut de sosiale forskjellene. Her har Norge alle mulige forutsetninger for å nå langt. Nøkkelen ligger i en sterk velferdsstat, der folk gis så like muligheter som mulig. Faller folk utenfor fellesskapet, blir skillet større og utryggheten større. Klarer vi å utjevne forskjellene, stoler vi mer på hverandre og kriminaliteten synker.

Brenner fo

Da Sidra Yousaf gikk i 7. klasse ble hun interessert i å lese bøker. En av de første bøkene hun leste var om Aung San Suu Kyi. Hun ble svært fascinert av denne kvinnen som kjempet så hardt for menneskerettigheter og demokrati. Det vekket hennes eget engasjement.

Tekst og foto: Anette Haugen

Hun er selv født og er oppvokst i Oslo etter at foreldrene hennes flyttet til Norge fra Pakistan før hun ble født. På grunn av foreldrenes bakgrunn, hørte Sidra Yousef (17) i oppveksten mye på pakistanske og andre internasjonale nyheter fra landene rundt, slik som Afghanistan. Der var det stadig snakk om menneskerettighetsbrudd og de hadde et ganske annet kvinnesyn enn her.

Sidra fulgte nøye med og da hun gikk i 7. klasse ble hun glad i å lese. En lettest bok som vakte hennes interesse handlet om Aung San Suu Kyi, den burmesiske kvinnen som ofret alt, til og med sine barns oppvekst, for å kjempe for menneskerettigheter og for sitt land. Slik ble vinneren av Nobels fredspris, Raftoprisen og så mange andre utmerkelser Sidras første store forbilde. Siden har hun fått flere, slike som Nelson Mandela og Mahatma Gandhi.

Internasjonale spørsmål

«Dette er kjempekult, tenk å ofre så mye for andre», var blant Sidras første tanker da hun hadde lest boka om Aung San Suu Kyi. Den gjorde et så sterkt inntrykk at hun bestemte seg for selv å prøve å gjøre noe. Spesielt er det menneskerettigheter og internasjonale spørsmål som opptar henne, og for omtrent et år siden fikk hun selv en anledning til å bidra i debatten.

– I juleferien 2014 satt jeg og scrollet på Facebook. Da så jeg at en kompis hadde delt et innlegg med en oppfordring om å søke om å bli en del av FN-sambandets ungdomspanel. Alt du trengte å gjøre var å sende inn et prøveinnlegg om et internasjonalt spørsmål. Jeg skrev om dronekrigen. Selv om droner brukes for å bekjempe terrorisme, synes jeg det er forferdelig at så mange sivile liv går tapt ved bruk

Ung blogger: Sidra Yousaf sitter i FN-sambandets ungdomspanel. Der deler hun sine tanker om terror, dronekrig og klima med andre.

or menneskerettigheter

av droner, sier den engasjerte skolejenta, som for tiden går i 2. klasse på studiespesialisering ved Elvebakken videregående skole.

Da hun kort tid etter fikk vite at hun var blitt antatt som en av ti bidragsyttere til FN-sambandets ungdomspanel, ble hun veldig glad. Det betyr at hun gjennom et kalenderår skal bidra med blogginnlegg om internasjonale spørsmål på deres hjemmesider. Før jul fikk hun vite at hun og noen flere fra panelet får bidra i ytterligere ett år. Det å ha et publikum som vil høre på hva hun sier, synes hun er et privilegium.

— Vi har ulike syn på hvordan realitetene egentlig er. Det å få lov til å formidle mine meninger og den kunnskapen jeg har om menneskerettigheter videre, er stort. Det er viktig å få folk til å bli kritiske til de som styrer, kommenterer hun.

Paris-terroren

Det siste innlegget Sidra Yousaf hadde skrevet før Gatelangs møtte henne på Elvebakken skole rett før jul, handlet om terroren i Paris. Det fikk tittel «Vær så snill, ikke hat meg» og kan leses i sin helhet på nettlenken:

<http://ung.fn.no/vaer-sa-snill-ikke-hat-meg/>. Det er det mest personlige innlegget hun så langt har skrevet. Hun forklarer hvorfor:

— Jeg våknet opp lørdag 14. november avslappet og i godt humør fordi jeg dagen før var ferdig med mattedtentamen. Da sto storesøsteren min i døra og fortalte at noe forferdelig hadde skjedd. Jeg gikk ned i stuen der moren og lillesøsteren min så på nyhetene. Moren min ba meg bare om å se selv. Der sto det at 127 personer var drept i terrorangrep.

Sidras første tanke var, «nei, ikke nå igjen». Hun tenkte på hvor grusomt det var med alle de uskyldige livene som var gått tapt på grunn av noen syke menneskers handlinger. Samtidig ble hun fortvilet og redd. Hun er selv muslim, og

allerede samme dag på t-banen kunne hun observere hat i øynene på noen andre mennesker, rettet direkte mot henne selv.

Betyr fred

— I det siste har jeg merket islamofobien. Det er forståelig at følelser blir trigget etter alt som har skjedd med 9/11, Charlie Hebdo og alt annet. Jeg synes det er grusomt at terrorister skal bruke religion som bakgrunn for det de gjør. Islam betyr egentlig fred. Det de gjør går sterkt utover muslimer som prøver å leve et fredelig og normalt liv i Europa, påpeker Sidra. Hun forteller at hun skrev innlegget «Vær så snill, ikke hat meg» på kun en halvtime. Ordene kom nærmest av seg selv. Hun skrev om at hun — en helt vanlig 17 år gammel jente som går på Elvebakken skole og spiller fotball på fritida — så gjerne vil være en del av det norske samfunnet, men blir nektet innpass på grunn av disse menneskene, disse terroristene.

— Jeg leste blant annet på nettet etterpå at «vi må få muslimer ut av landet» og at «kvinner gjemmer bomber under hijaben». Både min mor og storesøster bruker hijab. De er de fredeligste menneskene jeg kjenner og de er også mine store forbilder. Kritikk av religion er bra, men et sted går grensen, fastslår den engasjerte tenåringsen.

Ikke like trygg

På grunn av alt som har skjedd den siste tiden, føler ikke Sidra seg like trygg lenger. Hun understreker at ingenting har hendt med henne, men hun hører historier fra venner om hvordan noen av dem er blitt hetset på t-bane, tog eller på andre offentlige steder.

— Jeg vet ikke om jeg tar feil, men jeg følte ikke at folk var like dømmende før. Jeg følte meg nok litt mer godtatt. Jeg tør på en måte ikke holde hodet like høyt lenger. Ikke at jeg er redd for å bli drept eller noe, men den sosiale tryggheten er litt borte,

sier hun og påpeker for øvrig at det alltid føles trygt når hun ser voksne natteravnere ute. Synlige folk som passer på, er bra. Frivillighet er ellers noe hun setter høyt. Det er aldri bortkastet. Hun får selv av og til høre «hvorfor gidder du å bruke så mye tid på noe du ikke får betalt for?» Da er hun klar på at det handler ikke om tid. Så lenge du har noe du brenner for, noe du ønsker å videreformidle, da er tiden du bruker uinteressant. Du kan aldri tape på et slikt engasjement. Det er de små klossene som til slutt bygger hele bygget, slik hennes kloke mor pleier å si.

Ungt engasjement

At unge mennesker engasjerer seg mener Sidra er viktig. Alle unge ser for seg en framtid de har lyst til å leve i. Da må framtidens generasjon også engasjere seg i alt fra kulturforskjeller til klimaspørsmål. Blir det ikke satt i gang drastiske tiltak i forhold til klimaet, vil det gå ut over dem. Alle kan bidra, om man så velger å gjøre det via politiske partier, organisasjoner eller på helt andre måte, for eksempel gjennom skolen.

— Tryggheten vi føler eller ikke føler i hverdagen er også politikk. Jeg hører mange unge som klager. Det er lov å klage, men da må du også bidra ved å vise engasjement selv. Du trenger ikke være medlem av AUF eller Unge Høyre for å gjøre det. Du kan uttrykke dine meninger og dele innlegg via facebook, twitter eller instagram. Og er det noe som opptar deg sterkt, kan du spørre læreren din om dere kan diskutere det i timen, oppfordrer hun. Sidra har selv tenkt å be læreren sin om en time til å diskutere Paris-terroren. Hun har så mange tanker der hun vil dele og samtidig vil hun gjerne høre andres meninger. Hva hun til slutt vil bli, vet ikke tenåringsjenta ennå, men hun har i alle fall et stort ønske om å kunne gjøre en forskjell for menneskehetens beste. For å oppnå det må hun begynne med små steg, som forhåpentligvis vil føre fram til noe med tiden.

Engasjert siden første klasse

Akkurat når Kristian Tonning Riise begynte å interessere seg for politikk aner han ikke, men den første saken han engasjerte seg i husker han. Da han gikk i første klasse på barneskolen kom han på forsiden av Hamar Arbeiderblad for sitt engasjement for trygg skolevei.

Av Anette Haugen

Leder av Unge Høyre, Kristian Tonning Riise (27), har vært interessert i politikk så lenge han kan huske. Han er fra Ilseng i Hedmark og selv om ingen av foreldrene var politisk aktive, vokste han opp i en familie med høyt samfunnsengasjement. Rundt bordet var det stadig diskusjoner om både det ene og det andre temaet. Så det smittet tydeligvis over.

— Jeg husker godt den første saken jeg var engasjert i. Vi hadde en farlig skolevei.

Med yngre søsken som etter hvert skulle begynne på skolen, engasjerte jeg meg i arbeidet for å få laget en trygg gang- og sykkelvei. Jeg gikk i første klasse på barneskolen og havnet på forsiden av Hamar Arbeiderblad, minnes han.

En liten protest

Hvorfor det nettopp ble Unge Høyre han meldte seg inn i som 15-16-åring, hang sammen med flere ting. At det måtte bli et borgerlig parti, lå hele tiden i kortene. Han følte at deres syn på enkeltmennesket og valgfrihet var verdier som lå hjertet hans nært.

— Samtidig vokste jeg opp i Hedmark, et typisk rødt fylke. På videregående gikk jeg på musikklinja, der det også var et svært rødt miljø. I 2005 var Høyre ikke akkurat det mest populære partiet i landet. De gjorde vel sitt aller dårligste valg på den tida. Så det var nok litt i protest at jeg meldte meg inn akkurat i Unge Høyre, forklarer Kristian Tonning Riise. Han angret imidlertid aldri på valget. Miljøet han kom inn i var bra, han hadde mye moro og fikk et godt sosialt nettverk,

Engasjert: Kristian Tonning Riise har vært medlem av Unge Høyre i over ti år og er nå leder. Samfunnsengasjert har han vært helt siden barneskolen. (Foto: privat)

der han kunne diskutere samfunnsspørsmål som opptok ham. At han etter hvert skulle bli leder for ungdomspartiet drømte han aldri om da. Planen var tvert i mot å studere musikk og bli rockestjerne.

Skolepolitikk

Som leder i et ungdomsparti må du engasjere deg i alle typer samfunns-spørsmål. Om Kristian likevel skal velge et tema som opptar ham spesielt, må det bli skolepolitikk. Skolen er så viktig, barnehagen også. Det er i oppveksten at grunnlaget for hele samfunnet legges. Andre områder som ligger ham nært, er utenrikspolitikk og menneskerettigheter.

På videre spørsmål om hva han tenker om alt det frivillige arbeidet som gjøres av organisasjoner og enkeltpersoner, svarer han:

— Det frivillige arbeidet er minst like viktig som det politiske arbeidet. Hadde det ikke vært for impulser og bidrag fra alt samfunnsarbeidet som legges ned, ville vi politikere ha jobbet i en teknokratisk boks. Det er impulsene utenfra som driver politikken framover.

Føler seg trygg

Kristian Tonning Riise trekker gjerne fram jobben som Natteravnene gjør. På grunn av deres innsats kan barn og unge føle seg mye tryggere i sine nærmiljøer. Selv føler han seg trygg når han ferdes rundt i Oslo, der han bor nå. Til tross for alt som skjer om dagen, bor vi et ganske fredelig hjørne av verden.

— Jeg er imidlertid veldig klar over at det kan være forskjell på det å være mann og kvinne når du går ute om kvelden. Jeg er heldig som ikke behøver å ta alle de samme forholdsreglene som en del jenter må. Samtidig er det fortsatt mange ting å ta tak i for at byen og nærmiljøene skal bli enda tryggere, medgir han.

Om ikke alle unge engasjerer seg direkte i politiken eller i andre organisasjoner, påpeker Unge Høyres leder at det i alle fall er viktig at de unge bidrar ved å bruke stemmeretten sin ved valg. Gjør de det må politikerne adressere viktige spørsmål til dem. Jo flere ungdommer som engasjerer seg, jo flere ungdomssaker blir satt på agendaen.

Glad i barn: Årets unge ildsjel stiller alltid opp for barna. Innfelt: Stolt: Det var en meget takknemlig Sajandan Rutthira som tok i mot prisen for årets ildsjel under Idrettsgallaen. Her intervjues han av Kjetil Andre Aamodt. (Begge foto: Furuset IF)

Ung og engasjert ildsjel

Under Idrettsgallaen på Lillehammer i januar ble Sajandan Rutthira (19) kåret til årets ildsjel. Han synes selv det er litt surrealistisk at han vant, men er veldig takknemlig og glad for den gjeve prisen. Han er også takknemlig for alt idretten gir ham.

Av Anette Haugen

På bakgrunn av at ungdoms-OL arrangeres på Lillehammer i år, var også et av kriteriene for å bli nominert til årets ildsjel at man måtte være under 26 år. Mange flotte, unge ildsjeler ble foreslått og etter hvert ble fem sterke kandidater nominert til prisen. Til slutt stemte det norske folket fram Sajandan Rutthira fra Furuset i Oslo til vinner under Idrettsgallaen 9. januar. — Det var en kjempefornøyelse å motta prisen. Samtidig var det litt merkelig og veldig uforventet, sier den litt beskjedne prisvinneren.

Trener for broren

Det store idrettsengasjementet til

Sajandan startet for snart fem år siden, da han ble trener for lillebrorens fotballag. De manglet trener, så han stilte opp for å gi dem en mulighet til å spille sammen. Han hadde selv spilt litt fotball, men ikke på noe høyt nivå — bare for å ha det gøy og sosialt.

Det er nettopp disse verdiene han ønsker å ta med videre til de unge han nå selv trener. For øyeblikket gjelder det et av Furuset IFs fotballag, med jenter i 15-16-årsalderen. I tillegg har han ansvar for instruktørene ved allidretten på Furuset og er trener for en friidrettsgruppe i Høybråten og Stovner IL. At han jobber for to idrettslag har også gitt grunnlag for et godt samarbeid mellom de to idrettslagene på et litt videre plan.

— Det gir meg stor glede å jobbe med barn og unge — og å se deres framskritt og glede. Samtidig er det en perfekt mulighet for meg til å oppleve både den norske idrettskulturen og dugnadskulturen. Foreldrene mine er fra Sri Lanka, så deres kultur opplever jeg hjemme. På denne måten får jeg det beste fra flere kulturer,

påpeker Sajandan.

Han omtaler idretten generelt og idrettslagene han jobber for som en stor familie, noe han også trakk fram i takketalen da han mottok årets ildsjel-pris under Idrettsgallaen.

Egenutvikling

Rent karrieremessig har ikke Sajandan helt funnet ut hva han vil gjøre ennå, men han går for tiden på BI, ved siden av all tiden han bruker på barn og unge. At han etter hvert kommer til å jobbe med noe innenfor idretten ser han ikke bort fra. Allerede nå har hans engasjement her vært med på å gi ham en stor mulighet til å utvikle seg og lære mer om seg selv.

— At ungdom engasjerer seg er viktig. Ikke minst får du så mye tilbake. Personlig har jeg lært mye om meg selv. Det blir en slags selvrealiseringsprosess. Samtidig gir det en god følelse å være en del av noe større. Idretten gir deg mange goder, enten du er med som utøver eller i støtteapparatet. Jeg lærer noe nytt hver dag, sier den unge, entusiastiske ildsjelen.

Solgte lekene som åtteåring

Da Ingrid Skjoldvær var åtte år solgte hun lekene sine på torget i Sortland. Pengene ga hun til Redd Barna. Da hun var 13 år meldte hun seg inn i Natur og Ungdom, ikke minst for aktivt å kunne bidra til å stoppe oljeleting i Vesterålen. Siden har engasjementet bare økt.

Av Anette Haugen

— Jeg tror alle barn har en innebygd rettferdighetssans. Det var nok den som slo inn da jeg med hjelp fra min mor solgte lekene mine fra en bod på torget i Sortland for å samle inn penger til Redd Barna. Vi hadde dessuten en fantastisk lærer på barneskolen, Arne Emil Iversen, som fikk oss til å engasjere oss veldig, sier Ingrid Skjoldvær (22).

Den unge, engasjerte kvinnen bor nå i Oslo og er første nestleder i sentralstyret til Natur og Ungdom. I tillegg jobber hun i en halv stilling som fagrådgiver for olje i Bellona. Da hun var yngre meldte hun seg inn i flere organisasjoner, men til slutt ble det av flere årsaker Natur og Ungdom hun følte størst tilhørighet til.

Litt på trass

— Jeg var 13 år da jeg meldte meg inn. Det var nok litt på trass. Faren min så delvis på Natur og Ungdom som en gjeng med

opprørske ungdommer som lenket seg sammen, forklarer Ingrid Skjoldvær, som fremdeles ikke har deltatt i en lenkegjeng, men som muligens står foran en anledning i løpet av de nærmeste par årene.

Den konkrete saken det er snakk om, er en kamp der hun og over 2000 andre aktivister — både unge og eldre — prøver å forhindre at det dumpes gruveavfall i Førdefjorden i Sogn og Fjordane og i Repparfjorden i Finnmark. Det er mye som er uavklart, men per i dag tyder alt på at de må gå til ekstreme virkemidler for å bli hørt.

Oljeboring i Vesterålen

Om innmeldingen i Natur og Ungdom delvis var basert på trass, dukket det også opp en konkret sak som bidro sterkt til at Ingrid Skjoldvær engasjerte seg nettopp i denne ungdomsorganisasjonen.

— Jeg er jo fra Vesterålen og da spørs-

målet om oljeboring i området ble lagt fram, følte jeg det var viktig at lokallaget sto sterkt for å kjempe i mot. Ikke minst reagerte jeg da myndighetene i 2008–2009 betalte fiskere for å holde seg på land, slik at de kunne søke etter olje, sier den engasjerte jenta, som var med på å bidra til at de ble en aktiv ungdomsgjeng.

Selv om de har vunnet en midlertidig seier, der regjeringen, med bistand fra Venstre og KrF, har lovet ikke å åpne for prøveboring i inneværende periode, er saken langt fra avklart. Neste oppgave blir fram mot 2017 å kjempe for et varig — ikke bare midlertidig — vern av området.

Natur og Ungdoms nestleder vil anse det som et stort, personlig mål om de lykkes med dette. For organisasjonens del, er det store målet å engasjere enda flere unge. Det vil glede henne stort.

STORT BILDE: De unges framtid: Det er viktig at de unge engasjerer seg for å redde den verden de skal leve videre i, mener Ingrid Skjoldvær. (Foto: Martha Revheim, Natur og Ungdom.)

BILDET UNDER: Engasjert: Ingrid Skjoldvær meldte seg inn i Natur og Ungdom da hun var tretten år, siden har hennes engasjement bare økt. (Foto: Amanda Iversen Orlich, Natur og Ungdom.)

Frivillighet

Noe annet som gleder Ingrid Skjoldvær er det store mangfoldet av organisasjoner vi har her i landet. Vi legger vel på verdens-toppen når det gjelder frivillig engasjement. Det synes hun er flott, om folk så velger å engasjere seg i organisasjoner som Natteravnene og Røde Kors eller bidrar med et politisk engasjement. Det er veldig positivt at den frivillige stemmen er så sterk.

— Jeg ser jo bare på vår egen organisasjon. I sentralstyret til Natur og Ungdom alene er vi 14 personer som jobber hundre prosent på idealistisk basis, helt uten lønn. Uten folk som engasjerer seg frivillig sitter vi igjen med lite. Jobben de frivillige gjør er av meget stor verdi, understreker hun.

Hun oppfordrer gjerne andre unge til å engasjere seg i frivillig arbeid. Ikke bare gir det deg nyttig erfaring og en god følelse

når du bidrar til å gjøre en forskjell i samfunnet, men det er også en fin ting å ha med i arbeidslivet senere.

— Da Kristin Halvorsen holdt tale på landsmøtet vårt, påpekte hun at det største skussmålet du kan ha på CV'en din, det er å ha jobbet frivillig i en organisasjon, kommenterer Ingrid Skjoldvær.

Ansvarlig for framtida

Selv om Natur og Ungdoms nestleder føler seg trygg i hverdagen, ser hun med bekymring på alt som skjer i et større perspektiv. Det blir mer konflikt i verden og krig om ressursene. Slik sett er hun redd for at den framtiden dagens unge vokser opp i, vil være mindre trygg enn hva forrige generasjon opplevde. Nettopp derfor er det så viktig at dagens unge engasjerer seg.

— Det kan høres ut som en klisje, men det er vi som er framtiden. Det er vi som må ta

vare på den framtiden vi skal leve i. Morgendagens klima og miljø formes nå. Vi må avklare hvordan vi skal dyrke jorda og produsere energi. Utviklingen av jorda er det overordnede målet. Vi må i større grad enn den eldre generasjonen klare å se ett skritt framover. Det å vise engasjement er derfor det mest meningsfylte vi kan gjøre, fastslår Ingrid Skjoldvær.

Første «lenkegjeng»

PS: Etter at intervjuet var gjort har Ingrid Skjoldvær nå deltatt i sin første «lenkegjeng». Tirsdag 2. februar lenket hun seg sammen med en rekke andre aksjonister og sperret veien inn til Engebøfjellet ved Førdefjorden, der gruveselskapet Nordic Mining skulle gjøre prøveboringer. Det endte med at politiet måtte fjerne aktivistene og de ble bøtelagt.

Viktig at elevstemmen høres

Uten elevstemmen er Kristoffer Hansen redd skolepolitikken ville tatt helt feil vending. Hans store «kamp» er å få bukt med lærerløse timer i skolen, men også det å få mer ressurser inn i skolehelsetjenesten er en kjernesak. Her vant Elevorganisasjonen nylig en viktig seier.

Av Anette Haugen

Kristoffer Hansen (20) har sittet i sentralstyret i Elevorganisasjonen i halvannet år, det siste halve året som leder. Da han ble valgt inn var han i ferd med å avslutte videregående skole. Etter at det var gjort, har han jobbet på full tid med skolepolitikk. Engasjementet hans for skolemiljøet og skolepolitikken startet imidlertid lenge før.

Allerede i sjette klasse ble han valgt til elevrepresentant for klassen, siden da har det gått slag i slag med elevrådsarbeid og etter hvert verv i Elevorganisasjonens fylkeslag i Akershus. Han har selv gjennom oppveksten gått på skole både i Nordland, Rogaland og på Nesodden i Akershus, før han nå har flyttet til Oslo.

– Jeg begynte å engasjere meg fordi det er viktig at elevstemmen blir ivarettatt. Om det bare hadde vært politikere, skoleledelse og lærere som la premissene for skolepolitikken, tror jeg det ville gått helt feil. Elevene er nødt til å bidra. Etter å ha jobbet for skolemiljøet gjennom elevrådet, hadde jeg lyst til å fortsette. Det er

mye å gjøre både regionalt og nasjonalt. Elevorganisasjonen ser jeg egentlig på som et nasjonalt elevråd, sier han.

Lærerløse timer

Som leder i Elevorganisasjonen er det nok av saker å ta tak i. En hjertesak for Kristoffer Hansen er likevel en sak han begynte å jobbe med i Akershus lokallag – nemlig lærerløse timer. Timer der elever sitter alene uten at det blir satt inn vikar, var et så stort problem i Akershus da han gikk på skole der at elevene mobiliserte og gikk til streik 1. mars 2013.

– Dessverre er dette et like aktuelt tema i dag. Rektor ved Sandefjord videregående skole har nylig uttalt at de gjør dette med vilje. Han setter riktig nok inn vikar på yrkesfag, men ikke på studiespesialisering. Han begrunnet det med at elevene må venne seg til at lærere ikke kommer, de må lære seg til å jobbe selvstendig. Elever har imidlertid rett på å ha en lærer til stede, så dette er et regelrett lovbrudd, påpeker Kristoffer Hansen og legger til:

– Når slike ting skjer, er det viktig at Elevorganisasjonen er der og gjør elevene oppmerksomme på hvilke rettigheter de faktisk har. Er det en ting som ville gjort meg veldig glad, så er det nettopp om vi hadde oppnådd å få en norsk skole helt uten lærerløse timer.

En viktig seier

En annen viktig sak Elevorganisasjonen jobber mye med, er å få flere ressurser inn i skolehelsetjenesten. Her kan

Kristoffer fortelle at de nylig vant en viktig seier. Da Regjeringen i sitt opprinnelige budsjettforslag foreslo å bruke 200 millioner kroner på dette formålet, var de prinsipielt imot å øremerke pengene. Dermed var Elevorganisasjonen redd for at kommunene likevel ikke ville prioritere skolehelsetjenesten.

– Da det nye budsjettforliket ble gjort, hadde KrF og Venstre sørget for at det ble avsatt ytterligere 100 millioner kroner til skolehelsetjenesten. Disse pengene er i tillegg øremerket, så vi ser på det som en viktig seier, fastslår lederen i Elevorganisasjonen.

På spørsmål om han har noen tanker rundt tryggheten i samfunnet, og om den ivaretas godt nok sett fra et skole-synspunkt, peker han igjen mot skolehelsetjenesten:

– Vi er spesielt bekymret over at norsk ungdom sliter mye med psykisk helse. Norsk skole har en viktig oppgave i det å forbygge dette. Har de ikke de rette rammene og et godt nok helsetilbud på skolen, er det en stor bekymring.

Frivillighet

Hvor viktig det er at de unge engasjerer seg i samfunnet og bidrar med frivillig arbeid, er den engasjerte lederen også veldig klar på. Han er selv leder for en organisasjon som kun har to betalte stillinger. Den driftes for øvrig av 14 personer sentralt som jobber nærmest full tid uten lønn og over 300 frivillige landet rundt som bidrar med tid, kunnskap og engasjement.

Stor rolle: Det er helt avgjørende at elevene selv sier fra om hva som fungerer og ikke fungerer i skolen, mener Kristoffer Hansen, leder i Elevorganisasjonen. (Foto: Yngve Horvei)

— Elevorganisasjonen har de siste 60 årene vært drevet av frivillige. Det er en grasrotbevegelse som er helt avhengig av frivillige krefter. Det er ganske fantastisk å se tilbake på hvor mange skolepolitiske seire som er drevet fram av frivillig elevarbeid. Jeg kan for eksempel nevne gratis skolebøker til alle på videregående skole, sier Kristoffer Hansen. Mange som jobber frivillig hos dem jobber i tillegg frivillig for andre organisasjoner.

Han er derfor ikke i tvil om at frivillig engasjement bidrar til et bedre samfunn.

Privilegerte

Om det kanskje høres klisjeaktig ut, mener han det er viktig at unge engasjerer seg fordi det handler om å utgjøre en forskjell. De fleste unge i Norge i dag tilhører en privilegert gruppe, så hvorfor ikke bidra med å jobbe for at alle unge, både i Norge og resten av verden, skal få like muligheter

og like rettigheter. Det må være målet.

— Det er viktig at vi bidrar, enten engasjementet gjelder klima, skole eller andre ting. Det er et ansvar vi unge har. Det er vi som skal fortsette å bo her på denne kloden, en klode som vokstengenerasjonen ikke akkurat har overlatt oss i perfekt tilstand, fastslår den unge og engasjerte skolepolitikeren.

Gleder seg: Kim Kristensen er ansatt som organisasjonsassistent hos Natteravnene.

Ny i natteravnstaben

Administrasjon og logistikk har stadig mer av tiden til de ansatte på natteravnkantoret. For å avhjelpe situasjonen er derfor Kim Kristensen ansatt i en deltidssjefstilling.

Tekst og foto: Anette Haugen

Like før jul hadde Kim Kristensen (23) sin første arbeidsdag hos Natteravnene. Han er ansatt i en fjerdedelstidssjefstilling som organisasjonsassistent og jobber i utgangspunktet tirsdag og torsdag på dagtid. Ansvaret hans er alt fra å sørge for at Natteravnens biler og mopeder er fylt med bensin, til å følge opp renholds-personalet, kjøkken og bistå der det trengs.

— Vi bruker stadig mer tid på logistikk og administrasjon. For å legge forholdene enda bedre til rett for de frivillige, bestemte vi derfor å ansatte en som kan bidra til bedre rutiner og logistikk. Det tar mye tid bare å rengjøre kjøretøyene våre og kjøre gjennom byen for å fylle drivstoff hos en av sponsorene våre, sier Lars Norbom, generalsekretær hos Natteravnene.

— Da jeg så annonsen syntes jeg det virket

spennende å kunne jobbe for en så godt organisert organisasjon som Natteravnene. Frivillighet er viktig. Det er primus motor i samfunnet. Jeg har selv jobbet frivillig for Studentersamfunnet i Oslo og for Latin-Amerika-gruppen. Blant annet bodde jeg et halvt år i El Salvador, sier Kim Kristensen, som ved siden av studerer samfunnsgeografi og jobber litt om kvelden på studentersamfunnet Chateau Neuf. Det han i tillegg synes er så fint med Natteravnene, er at bidraget er så konkret og i nuet. Når det for eksempel gjelder jobben han har bidratt med hos Latin-Amerika-gruppen, så er veldig mye av det de gjør langsiktig planlegging. Går du natteravn ser du resultatet der og da. — Gjennom frivillig arbeid bidrar du ikke bare aktivt i en demokratisk prosess, du skaffer deg viktig erfaring til senere i livet. Derfor bør ikke minst unge mennesker engasjere seg. En annen stor del av frivilligheten er det sosiale miljøet du kommer inn i. Du blir en del av en positiv gruppe og møter mennesker du aldri ellers ville møtt, fastslår den nyansatte, som gleder seg til å ta fatt på oppgavene hos Natteravnene.

Ny natteravn-gruppe på Averøy

På forespørsel fra foreldre er det opprettet en helt ny natteravn-gruppe på Averøy. De er ute og går annen hver fredag når det er ungdomsklubb og var også aktive i jula.

Av Anette Haugen

Ansvarlig for gruppa på Averøy heter Lisbeth Hatlen. Hun forteller at de startet opp fredag 13. november. De er ikke så mange frivillige ennå, men hun har startet opp med en liste på elleve stykker og kommunikasjonen skjer først og fremst via en egen facebookgruppe. — I utgangspunktet går vi de kveldene det er ungdomsklubb i sentrum, det vil si annen hver fredag fra 20.00 til 23.00. Vi vandrer rundt lokalene og ved butikkene og restaurantene i sentrum. Vi går også oppom skolene for å passe på at det ikke utøves hærverk der. I tillegg stilte vi opp både ved ungdomsskolens juleball og i romjula, sier den natteravnansvarlige.

På forespørsel

Det var på forespørsel fra noen foreldre som ønsket at noe skulle skje i Averøy at gruppa ble startet. Lisbeth Hatlen forklarer:

— Vi har en utbredt alkohol- og rusproblematikk i kommunen. Lensmann og NAV har i et møte fortalt at de er bekymret over utviklingen, for det viser seg at det er flere unge som prøver. Som natteravnere kan vi forebygge og stoppe mye, bare ved å se ungdommen, snakke med dem og vise tillit. Det var derfor jeg fikk ideen om å starte opp her. Samtlige foreldre på barneskolen og ved ungdomskolen vil få informasjon og invitasjon om å bli med.

Håpet er at de skal bli en god gjeng med interesse for barn/ungdom, slik at de klarer å opprettholde tilbudet. Det er viktig å få det til, så hun håper mange møter seg. De har base i kantinen i det nye kommunehuset, der de møtes for å ta en kaffe eller varme seg innimellom.

Tilbød jentetaxi hjem

Den siste lørdagen i november, med julebordsesongen godt i gang, tilbød Natteravnene i samarbeid med Hafslund gratis jentetaxi hjem fra byen. Et vellykket og populært tiltak.

Av Anette Haugen

Med åtte sjåførere og fire elbiler, bidro en av Natteravnenes samarbeidspartnere, Hafslund, til at jenter i alle aldre kunne komme seg trygt hjem fra byen en hektisk lørdagskveld før jul. Natteravnene har tidligere samarbeidet med SpareBank1 om gratis jentetaxi. Erfaringen derfra var så positiv at det var ønske om å prøve noe tilsvarende igjen.

Lørdag 28. november stilte derfor Natteravnene og Hafslund opp i Spikersuppa klokka 22.00. I tre-fire kveldstimer framover ble flere takknemlige jenter kjørt hjem av Hafslunds elbiler. Det var frivillige blant Hafslunds ansatte som var sjåførere, der to og to sammen sørget for trygg og miljøvennlig skyss hjem.

Å kunne bidra

Sjåførene uttrykte at det ga god motivasjon å kunne bidra med frivillig innsats på denne måten. Noen av dem hadde gått natteravn tidligere, men da lokalt i bydelene. Dette var noe nytt og det var fint å kunne være ute i frisk luft om kvelden og se Oslo på en litt annen måte.

Sjåførene Arunn Khen og Thomas Borg, som blant annet fikk en tur til Pilestredet med et par jenter i 20-årene, følte det hadde vært en positiv og hyggelig tur.

Klimavennlig: Hafslund stilte med sine elbiler da de i samarbeid med Natteravnene tilbød gratis jentetaxi hjem fra byen. (Foto: Gry-Janicke Nordby)

Jentene som satt på, var også svært positive til tilbudet om gratis jentetaxi på en lørdagskveld.

Det ble nevnt av noen om det var diskriminerende at det bare var jenter som fikk tilbudet og ikke menn, men selv om alle kan bli ranet, var det stor enighet om at jenter generelt er mer utsatt for overgrep på vei hjem og at det derfor er greit at tilbudet går til dem.

Quiz

I uka før tilbudet om jentetaxi var Natteravnene også på lunsjbesøk hos Hafslund. Over 400 ansatte møtte opp for å få informasjon og delta på en kunnskapsquiz om Natteravnene. Dette ble blant annet gjort for å øke motivasjonen og rekruttere flere natteravner. Av alle som deltok på quizen ble Hafslund-ansatte Ina Wiik trukket ut som vinner av en iPad mini.

— Det var svært hyggelig å være på besøk. Vi traff masse blide og trivelige mennesker og det var stort engasjement på quizen. Det er viktig for oss å være ute og treffe de ansatte hos våre samarbeidspartnere. Jeg håper de ansatte fikk et lite innblikk i Natteravnenes virke. Vi kommer gjerne tilbake, uttalte Lars Norbom, generalsekretær hos Natteravnene, i etterkant av besøket.

Jentetaxi: Sjåførene Christoffer Karlsson (t.v.) og Jesper Bjelldal, begge fra Hafslund Kundesenter var to av sjåførene som bidro. Her er de klare til å kjøre to fornøyde damer hjem fra byen. (Foto: Gry-Janicke Nordby)

Tristhet øker risikoen for fyll — men ikke blant tenåringer

Psykiske plager gir ikke mer tenåringsfyll, men tristhet gir økt beruselsesdrikking blant unge voksne.

Tidligere forskning har funnet en sammenheng mellom tung depresjon og alvorlige alkoholproblemer blant voksne.

— Om også mindre alvorlige psykiske plager henger sammen med et høyt alkoholinntak, har derimot vært uvisst. På dette feltet glimrer dessuten studier av unge mennesker med sitt fravær, sier forsker Hilde Pape ved Statens institutt for rusmiddelforskning (SIRUS).

De fleste her til lands begynner å drikke i løpet av tenårene. Deretter øker alkoholinntaket, og når en topp i ung voksen alder. Følelsesmessige problemer har også en tendens til å øke i denne livsfasen. Men om tenåringer bruker alkohol for å døyve uro eller tristhet, vet vi lite om.

— Vår egen forskning viste at sammenhengen mellom psykiske plager og beruselsesdrikking oppstår senere i livet, og at den først og fremst gjelder depressivitet og ikke angst, sier Pape.

Fra tenårene til nærmere 30

Sammen med kollega Thor Norström har hun analysert data fra undersøkelsen Ung i Norge, som fulgte deltakerne fra ungdomsårene og inn i ung voksen alder.

Resultatene er publisert i det vitenskapelige tidsskriftet *Drug & Alcohol Review*.

— Vi undersøkte dem som var 13–17 år da undersøkelsen startet opp i 1992. De ble fulgt opp på nytt i 1994, 1999 og 2005. Drøyt 2000 unge inngikk i analysene, forteller Pape.

Deltagerne oppga hvor ofte de hadde vært beruset det siste året. I tillegg besvarte de en rekke spørsmål om depressivt stemningsleie og mindre alvorlige symptomer på angst.

Viktige aldersforskjeller

Forskerne fant ingen sammenheng mellom psykiske plager og beruselsesdrikking i tenåringsfasen.

— Tenåringer nærmer seg alkohol med nysgjerrighet, og drikker som oftest for å være sosiale og for å ha det gøy. Det å bruke alkohol for å dempe negative

følelser er antakelig mer utbredt blant eldre og mer erfarne drikkere, sier Pape.

I overgangen fra ungdomstid til ung voksen alder var det en klar sammenheng mellom depressivt stemningsleie og beruselsesdrikking. Det samme var tilfellet da deltakerne hadde inntatt de voksnes rekke. Da dukket det i tillegg opp en svak kobling mellom angst og alkoholbruk.

— Resultatene tyder på at psykiske plager kan være en årsak til økt drikking, og støtter antagelsen om at risikofaktorer knyttet til psykisk helse påvirker drikke-mønsteret i økende grad fra ungdomstida og inn i ung voksen alder, sier Pape. Hun mener at det derfor er viktig at helsevesenet kartlegger alkoholbruken til pasienter med lettere psykiske plager.

Referanse: Pape, H. and Norström, T. (2015), Associations between emotional distress and heavy drinking among young people: A longitudinal study. *Drug and Alcohol Review*. doi: 10.1111/dar.12290 (Kun sammendraget er åpent for alle, men SIRUS-biblioteket kan sende hele artikkelen gratis i posten. Send i så fall e-post til SIRUS-biblioteket og oppgi postadressen din og navnet på artikkelen.)

Artikkelen er skrevet og publisert av SIRIUS (Statens institutt for rusmiddelforskning) og gjengis med deres tillatelse. Du kan lese mer på deres nettsider: www.sirius.no.

Besøk fra Polen

Natteravnene fikk i februar besøk av en stor delegasjon fra Polen. De kom for å lære om Natteravnenes virksomhet og ikke minst om hvordan samfunnsstraffdømte også bidrar.

Tekst og foto: Anette Haugen

Ved hjelp av bidrag fra det EU-finansierte fondet Norwegian Grants og organisert av det polske justisdepartementet, var en delegasjon på 22 polakker på studietur i Norge i starten av februar. Gruppen besto av dommere, politi, fengselsbetjenter, friomsorgsarbeidere, påtale og offentlige ansatte med ansvar for samfunnstjeneste, i tillegg til to representanter fra det polske justisdepartementet. Vertskap var kriminalomsorgen ved Akershus friomsorgskontor. I og med at det ikke eksisterer noe lignende

Natteravnene i Polen, var de interessert i å høre hva Natteravnene egentlig er og hvordan vandringerne fungerer. Spesielt interessant for dem var det å høre om hvordan Natteravnene i Oslo sentrum samarbeider med friomsorgen og fra tid til annen har med seg personer dømt til samfunnsstraff ut i gatene som natteravn.

Ikke voldsdømte

Etter å ha fortalt delegasjonen om Natteravnenes oppstart og virksomhet, forklarte Lars Norbom, generalsekretær i Natteravnene, at de har et godt samarbeid med friomsorgen. I starten var det bare aktuelt å la personer dømt til samfunnsstraff jobbe inne på kontoret, men etter hvert har de også vært aktive natteravnere ute i gatene.

— Vi har vel og merke ikke med oss perso-

Lyttet: En delegasjon på 23 deltakere fra Polen, inklusive tolk, besøkte Natteravnenes kontor i februar sammen med friomsorgen i Akershus.

Lærerikt: Marcin Marciniak fra Polen syntes det var interessant å høre Lars Norbom fortelle om Natteravnenes virke og deres samarbeid med friomsorgen.

ner ut som er dømt for narkotika-, volds- eller sexforbrytelser. De som er med er hovedsakelig dømt for trafikkforseelser, bedrag eller lignende. Det har stort sett fungert bra og vi har også fått tilbakemeldinger fra de som har gått at de synes dette har vært en fin måte å betale tilbake til samfunnet på. Vi har flere eksempler på at de samme personene har fortsatt å gå natteravn som frivillige etterpå, fortalte Norbom.

Interessant

Marcin Marciniak, leder for den polske gruppen, bekreftet at han synes Natteravnenes virke lyder interessant, både med tanke på å trygge innbyggernes

hverdag og å få folk til selv å bidra til å ta et samfunnsansvar. Om det vil være mulig å få til noe lignende i Polen vet han ikke. Folk vil sikkert synes det er fint tiltak, men kanskje er det vanskelig å få folk til å bidra?

Det gruppen først og fremst var i Norge for å lære om, var hvordan man kan gi straff på andre måter enn fengsel. De benytter seg av samfunnsstraff også i Polen, men de har ikke helt den samme oppfølgingen rundt det. Han syntes informasjonen de hadde fått både fra Natteravnene og fra friomsorgen i Akershus var nyttig å ta med seg i det videre arbeidet i hjemlandet. Det er for øvrig fjerde gang Polen har arrangert denne typen studietur til Norge.

En samfunnsnyttig o

Natteravnene i Ålesund er ute og går i sentrumsgatene hver annen helg. I tillegg er de ute både under russefeiringen i mai og under Jugendfestivalen i august. De får mange hyggelige tilbakemeldinger og har et godt samarbeid både med politiet og andre foreninger/etater.

Av Anette Haugen

Det har vært natteravnere i Ålesund i mange år, men for seks år siden tok frivilligsentralen i byen over organiseringen. De siste tre årene har ansvaret for å kalle inn til vandring ligget hos Ingrid Bjørto Landgren, som er ansatt på frivilligsentralen. Hun har en liste med rundt 75 navn som hun sender ut forespørsel til, enten per mail eller ved en melding. — Noen går ofte, noen går et par-tre ganger i året og noen enda sjeldnere. Vi pleier imidlertid alltid å være seks-sju-åtte stykker som går ut i sentrumsgatene annen hver lørdag. Med det antallet deler vi oss som regel i to ulike grupper. Vi skulle svært gjerne vært ute hver lørdag, men da måtte vi ha vært flere for at

Foto: Thor-Erik Dalby

og hyggelig oppgave

*Sosialt: Natteravnene i Ålesund har det hyggelig når de er ute og går – og føler de blir prissatt av dem de møter underveis.
(Foto: Frode Tafjord)*

belastningen på hver enkelt ikke skal bli for stor, sier Ingrid Bjørlo Landgren.

Behov for natteravn

Når de skal ut å gå i helgen, møtes natteravnene klokka 23.30 på kontoret til frivilligsentralen. Det ligger i Kirkegata, sentralt plassert i sentrum. Etter en kopp kaffe og litt informasjon om hva som rører seg akkurat denne kvelden, er det ut å gå. De er innom kaia, trange smug og sentrumsgater der det er mye folk og ikke minst mye ungdom

Klokka 1.00 tar de en pause. Da blir de påspandert en kopp kaffe, noen rundstykker eller litt varm suppe på et av byens hoteller. Deretter går de en ny runde fram til klokka 03.00 eller 03.30. Hvor lenge de holder på avhenger litt av om det er rolig eller om behovet for deres tilstedeværelse fremdeles er stort.

– Vi føler alltid at vi blir godt mottatt når vi er ute. Ungdomsgjenger som drikker øl sprer seg gjerne bare de ser oss – og konflikter som er på gang, kan opphøre like brått. Ellers hender det vi finner ungdom liggende som er ruset. Da ringer vi gjerne foreldrene og får mye takk for det.

Vi har dessuten et veldig godt samarbeid med politiet. Det blir faktisk bare bedre og bedre, forteller natteravnkoordinatoren, som også selv er mye ute og går.

Russetida

I tillegg til å gå natteravn i helgene, er russetida en periode da Natteravnene i Ålesund er svært aktive. Natt til 1. mai og natt til 17. mai er de alltid ute.

Forberedelsene til dette begynner allerede i januar. Da kaller forebyggende avdeling hos politiet inn til samarbeidsmøter, der både russen selv, Røde Kors, Natteravnene og flere andre er til stede.

– Vi er blant annet med på kurs der de lærer opp russen til å ha sitt eget russepoliti. De fra russen som deltar der skriver under kontrakter på at de skal holde seg edru og gjennomgår blant annet førstehjelpskurs. I ettertid får de en fin attest for dette. Disse møtene bidrar også positivt til vårt gode samarbeid med politiet, Røde Kors og flere andre instanser, forklarer Ingrid Bjørlo Landgren.

Også under Jugendfestivalen i august er behovet for Natteravnene stort. Da stiller de opp klokka 20.00 om kvelden både

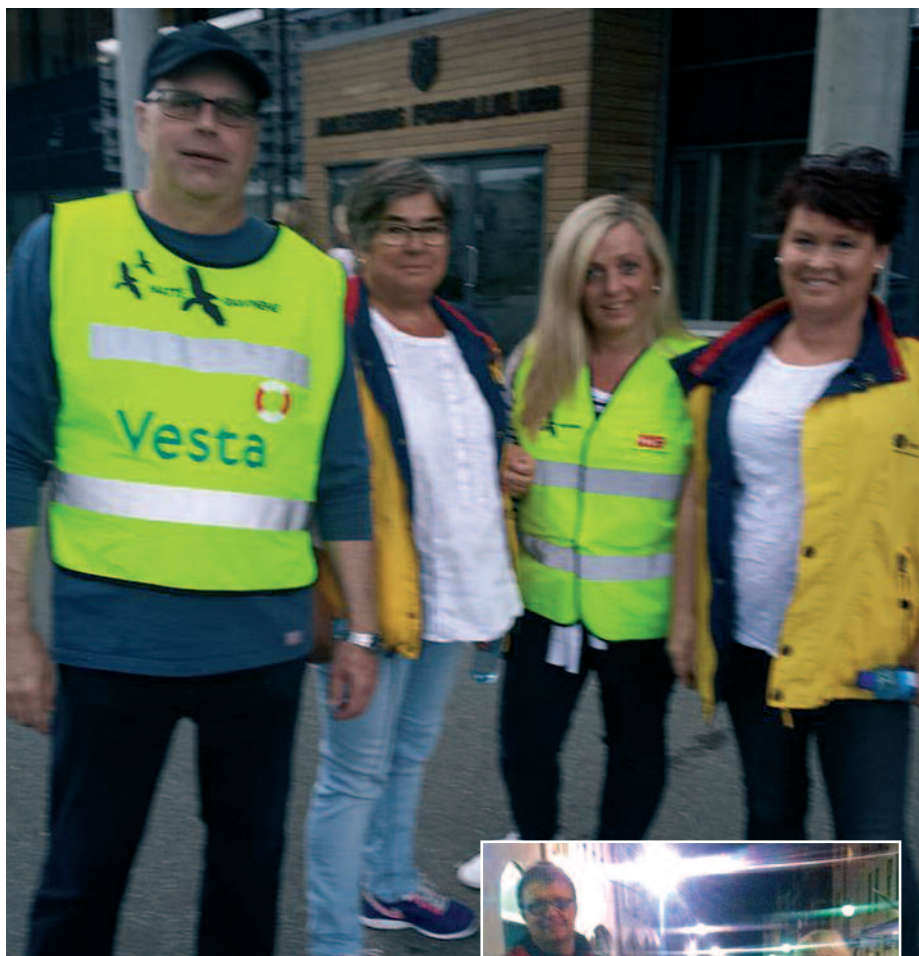
fredag og lørdag. De er med under konsertene og går i området rundt til langt på natt. På festivalen deltar både godt voksne folk og ungdommer. Det er en del fyll og rus, så de natteravnene som er ute har som regel nok å følge med på.

– I sommer var det veldig varmt under festivalen, så vi opplevde at mange ble dehydrert og hjalp til så godt vi kunne, sier natteravnkoordinatoren i Ålesund.

Rekruttering

Selv om de har rundt 75 interesserte på lista, er behovet for å rekruttere nye natteravner alltid stort. Mye av rekrutteringen skjer gjennom venner og bekjente – og også gjennom brosjyrer som ligger godt synlig på kontoret til frivilligsentralen. Ingrid Bjørlo Landgren prøver også å snakke varmt om Natteravnene så ofte hun kan når hun er ute i ulike ærend.

– Jeg har vært på skoler og prøvd å rekruttere der og har fått med meg noen navn. Vi skal snart ut en ny rund igjen å dele ut brosjyrer, påpeker hun. Blant de som går natteravn er det folk i alle aldre. Det er flere eldre, foreldre til yngre barn og noen ungdomsforeldre. Den

Jugendfestivalen: Natteravnene i Ålesund under fjorårets vandring ved Color Line Stadion helgen det ble arrangert Jugendfestival. (Foto: privat)

Hver annen helg: De skulle gjerne vært ute hver helg, men foreløpig er Natteravnene i Ålesund ute i gatene annen hver helg. (Foto: privat)

siste gruppen er imidlertid litt i mindretall. Kanskje henger det sammen med at ungdommen som er ute ikke synes det er så stas å møte mor eller far på gata? Det har koordinatoren hørt noen fortelle. Uansett har de med folk innenfor alle yrkesgrupper, så det er en fin blanding natteravnere som møtes, der det er mulig å gjøre nye, hyggelige og interessante bekjenskaper.

Hyggelig og sosialt

Å oppmuntre andre til å melde seg som natteravn, gjør Ingrid Bjørlo Landgren svært gjerne. Hun er som sagt ofte med ut selv og ser hvor sosialt og hyggelig det er, i tillegg til at du bidrar til å gjøre noe som svært nyttig og bra for lokalsamfunnet. – Det er hyggelig å være ute å gå natteravn. Du treffer stadig nye mennesker. Under pausen klokka 01. 00, går diskusjonen livlig over en kaffekopp og en suppe-

tallerken. Det er helt klar sosialt og kjekt, samtidig som du gjør noe samfunnsnyttig, påpeker den erfarne og engasjerte natteravnkoordinatoren.

Natteravnene i Ålesund

- Har eksistert i mange år, men frivilligsentralen har hatt ansvaret de siste seks årene.
- Går annen hver lørdag fra cirka 24.00 til 03.00/03.30.
- Går også i russetida og under Jugendfestivalen i august.
- Oppmøte lørdager kl. 23.30 hos frivilligsentralen i Kirkegata 33, i Ålesund sentrum.
- Kontaktperson: Ingrid Bjørlo Landgren.
- Kontaktinfo: epost: ingrid.landgren@alesund.kommune.no
- Telefon: 70 16 78 63 / 945 22 775.

En hyggelig donasjon

På nyåret fikk Natteravnene en hyggelig telefon fra Bori boligbyggelag i Lillestrøm. De ønsket å donere nesten 30 000 kroner til Natteravnene, øremerket gruppene i Akershus.

Av Anette Haugen

En takknemlig generalsekretær i Natteravnene, Lars Norbom, ble gledelig overrasket da han i januar fikk en telefon fra Anne Lene Jørstad, medlemsrådgiver og markedskoordinator i Bori BBL. Hun sa følgende:

– Tradisjonen tro hadde BORI BBL sin årlige og populære juleforestilling for medlemmene i Lillestrøm kulturhus den 26. november. Overskuddet etter juleforestillingen går uavkortet til en person, institusjon eller organisasjon som trenger penger til sin daglige virksomhet for å hjelpe mennesker i vanskeligheter. Overskuddet ble denne gang på kr. 29 810,–.

Medlemmene bestemte

Bori BBL, som er et boligbyggelag med over 35 000 medlemmer, valgte i år å la medlemmene få mulighet til å påvirke hvem som skulle motta overskuddet. Anne Lene Jørstad kan fortelle at det ga stor respons og at Natteravnene var blant dem som ble nominert.

Noen av begrunnelsene som ble gitt var følgende: «Gjør en kjempejobb som frivillige.» «Skaper trygghet for mange, gir en hjelpende hånd der det trengs om kvelden/natta.» «Med en slik sum, kan de sikkert finne på å gjøre enda mer for mange.» «Synes Natteravnene er en meget verdig vinner.»

De ansvarlige i Bori var enige i dette og valget falt dermed på Natteravnene, med et ønske om at beløpet øremerkes Akershusgruppene. Tradisjonen med å donere penger til et godt formål har de hatt i mange år, og de fire siste årene har pengene gått til Barneavdelingen på Ahus, Romerike Krisesenter, Leger uten grenser og Stiftelsen Sykehusbarn.

Bra med nye tanker

Martin Wangberg er bare 20 år, men har alt vært natteravn ett år. Han synes det er fint at frivillige i alle aldre går natteravn, da kan de høste erfaringer fra hverandre. Han oppfordrer flere unge til å gå, både for erfaringens skyld og fordi det alltid er bra å få inn nye tanker.

Av Anette Haugen

Da Martin Wangberg flyttet til Oslo fra Eidsvoll i august 2014, var han ganske ukjent i hovedstaden. Han flyttet til byen for å begynne på Høgskolen, der han studerer tegnspråk og tolkning. Han hadde hørt om Natteravnene og det var ei jente i klassen som gikk. De bestemte seg derfor for å gå sammen. Akkurat den kvelden ble hun forhindret, men han gikk likevel.

— Jeg følte jeg hadde lyst til å gjøre noe annet enn bare å dra ut på byen i Oslo om kvelden. Da virket Natteravnene som et spennende og fint alternativ. Når jeg er ute og går natteravn får jeg oppleve bybildet på en helt ny måte. Da ser jeg hvordan både unge og litt eldre oppfører seg på byen. Det kan man lære mye av, forklarer han.

Aldri utrygg

Som de andre natteravnene tenker Martin Wangberg alltid egen sikkerhet når han er ute og går. Derfor har han heller aldri følt seg utrygg. Han følger rett og slett reglene som er satt opp og trekker seg tilbake om det skulle skje noe.

Ellers synes han det er veldig fint at natteravngruppene som er ute i sentrumsgatene om kvelden består av folk i alle aldre. Noen har mer erfaring og da kan de andre dra nytte av det. De har dessuten litt ulike funksjoner. De eldre damene er gjerne svært dyktige på omsorg, mens de yngre natteravnene appellerer til en del andre ungdommer som er ute.

— Jeg er også frivillig i Røde Kors, det har jeg vært i to år. Derfor er jeg vant med å jobbe i grupper på tvers av alder. Det har alltid vært positivt, påpeker han.

Vil hjelpe

At Martin Wangberg bidrar som frivillig på flere plan, både i Røde Kors og Natteravnene, henger blant annet sammen med at han ikke kom inn i militæret på grunn av litt for dårlig syn. Da tenkte han at han ville bidra på annet vis og meldte seg først for Røde Kors. Han synes det er

Engasjert: Martin Wangberg har lært mye av å gå natteravn. Han oppfordrer andre unge til å bidra, ikke minst for å bli kjent med en ny og nyttig side av Oslo. (Foto: Lars Norbom)

viktig at unge mennesker engasjerer seg.

— Mange unge har mye førstehjelpskunnskap, og har de det ikke bør de lære det. Det trengs folk der ute som kan hjelpe dem som trenger det. At de unge bidra er viktig, ikke minst for å få inn nye tanker i arbeidet, sier han.

Han oppfordrer derfor andre unge til å melde seg som natteravn, for å hjelpe til, men også for å lære litt om hva som skjer på byen — og ikke minst hva som skjer når du blir overstadig beruset. Som natteravn ser du byen fra en annen side og får med deg erfaringer som kan være gull verdt senere.

Gatelangs dykker ned i arkivet og presenterer artikler som sto på trykk ti år tilbake i tid, den gang bladet het «Respekt». Saken under er hentet fra det niende bladet som ble utgitt, nr. 1 – mars 2006. (Første nummer kom ut i juni 2002.)

Natteravnenes navnebror

Noen nattravner har vinger, andre har kun ben. Noen spiser ferske insekter, andre liker maten stekt.

For ti år siden tok bladet Respekt kontakt med Norsk Ornitologisk forening (NOF) for å lære litt mer om Natteravnenes navnebror – den med vinger. Under får du servert litt fakta om fuglen:

Nattravnen er svært dyktig til å navigere. Navnet har den fått fordi fuglen er mest aktiv om natten. Det er nesten noe spøkelsesaktig ved den. Fjærene er brunspottet og i mørket er den som et grått pust som farer forbi. Om dagen er det vanskelig å få øye på den. Den liker å sove i trærne, gjerne på en gren tett inntil stammen. Fuglen er svært sky og låter nesten som en frosk, i følge Per Stensland i NOF.

Fakta om nattravnen

- Svært sky og aktiv om natten.
- Lever i tørre, åpne furuskoger.
- Er å finne på Sørlandet, Østfold, Østlandet og nordover til Mjøsa.
- Spiser insekter, favoritten er nattsvermere.
- Er brunspottet i fjærene.
- Heter «nightjar» på engelsk, «nattskärna» på svensk.

Nattravnen – den med vinger

Noen nattravner har vinger, mens andre kun har ben. Noen spiser ferske insekter, mens andre liker maten stekt. Vi tok kontakt med Norsk Ornitologisk forening (NOF) for å lære om Natteravnenes navnebror, fuglen.

– Nattravnen er svært dyktig til å navigere. Navnet kommer av at fuglen er mest aktiv om natten. Faktisk er det nærmest noe spøkelsesaktig ved den. Fjærene er brunspottet, og i mørket er den som et grått pust som farer forbi en. Om dagen skal man være svært observant for å oppdage fuglen. Den liker å sove oppe i trærne, gjerne på en gren tett inntil stammen, forteller Per Stensland.

Han er styremedlem i NOF og kjenner nattravnen godt fra sin brente interesse for fugler.

– Vi har med en svært sky fugl å gjøre. Man ser nesten aldri nattravnen, men den høres. Faktisk låter den nesten som en frosk. Lyden er en lang vedvarende surring, omtrent som «kæmrrrrr» smiler han.

Men mens en natteravn er veldig synlig i refleksvest, hjørnesteigens fuglen ved at den nesten er umulig å legge merke til. Foto: Stefan Svaneberg

par tårne.

Hvorfor den heter som er faktisk et lite mysterium.

– Ikke er den svart, ikke skrifer den som en kråkefugl, og ikke flyr den som en ravn. Den brøler seg heller ikke som en ravn. Hoveddelen til nattravnen er faktisk flygende insekter, sier nattsvermere, sier

nærliggende natteravn tve: Imot må tilpasse seg alle tenkelige miljøer. Fuglen stikker av når nettene blir mørke og kulda setter inn. Den menneskelige må derfor ut i snø og kulde, sier han spøkelt.

Usynlig tilsted

Natteravner i refleksvest er ch

Hvorfor fuglen heter nattravn er nesten et lite mysterium. Den er ikke svart og verken skriker eller flyr som en ravn. Hovedfoden til nattravnen er flygende insekter.

Få likhetstrekk

Bortsett fra at både fuglen og organisasjonen er mest aktive om natten, har de få andre likhetstrekk. Mens en natteravn er

svært synlig i sin gule refleksvest, er fuglen nesten umulig å legge merke til. Den er dessuten svært kresen i valg av leveområde, mens de menneskelige natteravnene må tilpasse seg alle mulige miljøer. Fuglen stikker av når nettene blir mørke og kulda setter inn, navnebroren må ut også i snø og kulde.

Fem råd for en tryggere bytur

- Ikke ta pirattaxi
- Ikke hør på musikk om du går alene nattetid
- Oppsøk opplyste gater på hjemturen
- Vær observant og våken
- Forsøk å ta følge med venner, når det er mulig

Natteravnenes tips for en tryggere og hyggelig bytur:

- Hold sammen – pass på hverandre og ikke la noen være alene.
- Planlegg hjemreisen: Sjekk busstider, ha reservepenger til drosje og ha en god backup-plan (for eksempel overnattingsmuligheter hos venner, avtalt hjemkjøring, ha strøm på mobiltelefonen). Unngå mørke og lite trafikkerte områder. Velger du å gå hjem – gå i opplyste og befolkede gater.

Konkurranse

HVOR ER PARAPLYEN?

Hvor i Norge befinner natteravnparaplyen seg på dette bildet? Vet du svaret? Send en mail til: gatelangs@natteravnene.no innen 1. mai, så er du med i trekningen av en fin premie.

Løsning i forrige nummer var: Ruinene av Margaretakirken i Maridalen i Oslo. Det visste blant annet Tove Skolseg fra Lillehammer, som får en premie i posten. Følg også vår konkurranse på Facebook. Med jevne mellomrom stiller vi samme spørsmål der. Lik siden vår «Natteravnene» og følg med på «Paraplyens vandring» og aktuelle saker.

Natteravnene takker gode samarbeidspartnere:

Stanley Security AS
som gir oss gratis
alarmtjeneste,
parkering med mer.

Joh. Johannson
som gir oss
gratis kaffe.

Norpost
som besørger gratis
utsending av
rekrutteringsmateriell.

Norske Shell
som sørger for gratis
drivstoff til bilene våre.

Hafslund ASA
som bidrar med
engasjement og
økonomisk støtte

Viktig at de unge bidrar

Hva er frivillig arbeid? Hva skal til for at du engasjerer deg? Og hvorfor er det viktig at de unge er engasjert? Gatelangs stilte disse spørsmålene til noen elever på 10. trinn ved Ingieråsen skole i Oppegård. Her er hva de svarte:

Av Emmy, Vilde, Hedda og Hedda Nordby

Hva ser du på som frivillig arbeid? Nevn noen eksempler.

For oss er frivillig arbeid noe du gjør av egen fri vilje; det ligger jo litt i ordet. Frivillighetsarbeid får man ikke penger for, men man får en god følelse inni seg. Derfor er det ikke tanken på penger som gir deg lyst til å arbeide, men følelsen av at du gjør noe nyttig og hjelper andre. Et eksempel på frivillighetsarbeid kan være å dra til et fattig land og arbeide som lærer på en barneskole. Eller å være sykepleier i et land som er blitt rammet av en naturkatastrofe. Allikevel er ikke alt frivillighetsarbeid store oppgaver lik de som allerede er nevnt. Det kan også være de små tingene. Som for eksempel å være bøssebærer, å lese avisene for dem som bor på eldreheim eller stå som sikkerhetsvakt under konserter. Små ting kan også gjøre store forskjeller, selv om det kanskje ikke alltid føles slik.

Hva skal til for at du engasjerer deg?

For at vi skal engasjere oss for en ting, må vi føle at en får noe igjen for det en gjør. For det er ikke gøy å gjøre ting du vet du ikke vil få noe igjen for, det kan føles ganske bortkastet. Og så må arbeidet være spennende. Hvis det er kjedelig, er det vanskelig å holde interessen oppe. For at en ting skal være spennende, synes vi det må være lærerikt, variert og at de andre du arbeider med er motivert til å jobbe. Aller viktigst er kanskje følelsen du står

Engasjerte: Hedda Nordby Pedersen, Emmy Maria Rølvaag Riktor, Hedda Øverstad og Vilde Marthinsen fra klassene 10.3 og 10.4 på Ingieråsen ungdomsskole i Oppegård har skrevet innlegget på ungsiden i denne utgaven av Gatelangs.

igjen med når arbeidet er ferdig. Hvis du står igjen med en god følelse inni deg, vet du at du har gjort noe bra. Dette gir deg lyst til å fortsette med arbeidet videre. For eksempel å hjelpe til hjemme. Å brette og sortere klær, er ikke akkurat det beste vi vet. Allikevel gjør vi det fordi foreldrene våre spør oss, og vi vet vi vil få penger for det. Men det er ikke alltid man trenger penger som belønning. Av og til kan vi faktisk brette klær uten at foreldrene våre har spurt oss! Da er det som oftest fordi vi vet at foreldrene våre er slitne og har mye annet å gjøre. Derfor hjelper vi dem med å minske litt på mengden arbeid. Belønningen vår vil ikke da være penger, men tanken om at vi har hjulpet en sliten og klesvask-lei forelder. Dette skaper engasjement og lyst til å fortsette videre.

Hvorfor er det viktig at unge engasjerer seg i samfunnet?

Ungdommen skal en dag ta over for for-

eldrene. Da er det viktig å være forberedt på det samfunnet har å komme med. Vi tror at ved å drive med arbeid som ungdom, vil man kunne få forståelsen av hvordan det er å arbeide i og for samfunnet. Det er viktig å lære seg å yte en innsats i ung alder. Dette vil lære ungdommen å ikke være late og det vil gjøre oss mer selvdrevne.

En annen viktig ting ved at unge engasjerer seg i samfunnet, er at ungdommen ofte tenker på andre måter enn voksne. Et problem som en voksen kan stå fast med, kan en ungdom se på fra andre synsvinkler, og komme med andre løsninger. Et samfunn består jo av mange forskjellige mennesker; unge og voksne, og da er det jo viktig at alle får komme frem og bidra med det de vil. På den måten vil samfunnet fungere best, mener vi. Så ved at unge engasjerer seg i samfunnet, vil noen problemer kanskje bli lettere å løse, og noen arbeidsoppgaver kanskje lettere å utføre.

Besøk skulpturparkene på **Løren og Tjuvholmen!**

SELVAAG

Selvaag utvikler eiendommer og virksomheter til glede for generasjoner

Gatelangs

B-blad Returadresse:
Natteravnene Oslo
Storgata 28 B
0184 OSLO

*Norsk Kundebarometer april 2013

Sector Alarm er stolte av å ha Norges
mest fornøyde og lojale boligalarmkunder*

Bli en fornøyd boligalarmkunde du også!

tlf 08090 | www.sectoralarm.no

**SECTOR
ALARM**

alltid noen hjemme